

І Сінод Гродзенскай
дыяцэзіі

2

Сям'я як школа
святасці

3

Каталіцкая
кансультацыя
ў Гродне

5

10 цікавых фактаў
пра Біблію

6

Гродна
№16 (522),
15 верасня 2019

Слова Жыцця

ГАЗЕТА ГРОДЗЕНСКАЙ ДЫЯЦЭЗІІ

АДПАЧЫЙШЫ Ў БОГУ

ЗА ПЛЯЧАМІ ЗАСТАЛОСЯ ЛЕТА.
ГЭТУЮ ПАРУ ЯШЧЭ ЧАСТА НАЗЫВАЮЦЬ
“МАЛЕНЬКІМ ЖЫЦЦЁМ”,
БО ЯНА ПОЎНІЦА РОЗНЫМІ
АКТЫЎНАСЦЯМІ, ЗДАРЭННЯМІ,
ЗНАЁМСТВАМІ. СЯРОД ТАКОЙ
НАСЫЧАНАСЦІ ЧАСАМ МОЖНА
ЗАГУБІЦА АБО НЕСПАДЗЯВАНА
ЗРАЗУМЕЦЬ, ШТО ТАК І НЕ ЁДАЛОСЯ
АДПАЧЫЦЬ ПА-САПРАЎДНАМУ:
ГАЛАВА ПОЎНАЯ ЦЯЖКІХ ДУМАК,
А НА СЭРЦЫ НЯМА ЛЁГКАСЦІ.
МЫ ЯК ХРЫСЦІЯНЕ
ПАВІННЫ ПАМЯТАЦЬ, ШТО
ЗАЎСЁДЫ МАЕМ МАГЧЫМАСЦЬ
НАБРАЦА СІЛ У БОГА.
КАСЦЁЛ У СВАЮ ЧАРГУ ПРАПАНУЕ
ШМАТЛІКІЯ ВАРЫЯНТЫ ТАГО,
ЯК МОЖНА ПРАВЕСЦІ
СВОЙ ВОЛЬНЫ ЧАС УЛЕТКУ.
ЧЫМ НЕ ПРЫВАБНЫ КАТАЛОГ
АД НЯБЕСНАЙ КАНЦЫЛЯРЫІ?

• працяг на с. 4

“Усе пакліканы адшукаць у сям’і здзяйсненне любові”. Папа Францішак

РАЗВАЖАННІ З БОЖЫМ СЛОВАМ

XXIV ЗВЫЧАЙНАЯ НЯДЗЕЛЯ

Лк 15, 1–10

Набліжаліся да Езуса ўсе мытнікі і грэшнікі, каб паслухаць Яго. А фарысеі і кніжнікі наракалі, кажучы: “Ён прымае грэшнікаў і есць з імі”. Але Езус раскажаў фарысеям і кніжнікам наступную прыпавесць, кажучы: “Хто з вас, маючы сто авечак і прыйдзе дадому, пакліча сяброў і суседзяў, кажучы ім: «Радуйцеся са мною, бо я знайшоў маю згубленую авечку». Кажу вам, што таксама на нябёсах больш радасці будзе з аднаго грэшніка, які пакаяўся, чым з дзевяноста дзевяці праведнікаў, якія не патрабуюць пакаяння. Ці якая жанчына, маючы дзесяць драхмаў і згубіўшы адну драхму, не запаліць свечкі і не пачне вымятаць дом і пільна шукаць, пакуль не знойдзе? А знайшоўшы, пакліча сябровак і суседак ды скажа: «Цешцеся са мною, таму што я знайшла згубленую драхму». Так, кажу вам, бывае радасць у анёлаў Божых і за аднаго грэшніка, які каецца”.

АДКРЫЦЦА НА БОЖУЮ МІЛАСЭРНАСЦЬ

Евангелле багатае на прыклады, якія паказваюць, што незалежна ад таго, як мы “насаволілі” ў жыцці, Бог заўсёды гатовы кінуць нам, як тапельцам на глыбіні, выратавальны круг. У словах Езуса, скіраваных да грэшнікаў, заўсёды прасочваецца думка аб прабачэнні, якое грунтуецца на любові.

Нябесны Айцец радуецца навяртанню чалавека, як пастыр, што адшукаў адну згубленую авечку, як жанчына, што знайшла зніклую драхму, як міласэрны айцец, да якога пасля доўгай вандроўкі вярнуўся сын... Аблічча Пана не бывае закрытым, даступным толькі групе выбраных. Бог бязмежна міласэрны да кожнага!

У жыцці мы неаднойчы атрымліваем раны, перажываем падзенні, становячыся ахвярамі зла і граху, якому паддаліся іншыя людзі. Здараецца таксама, што гэта мы з’яўляемся тымі, хто крыўдзіць. Нягледзячы на тое, на якім баку аказаліся – сталі той згубленай авечкай ці адной са статка, якая засталася вернай Пастыру, – адкрыццям нашы сэрцы на Божую міласэрнасць.

Ці здольны я адказваць
на Божую міласэрнасць?

У якіх сітуацыях Божая міласэрнасць
з’яўляецца маім выратавальным кругам?

XXV ЗВЫЧАЙНАЯ НЯДЗЕЛЯ

Лк 16, 1–13

Езус казаў сваім вучням: “Адзін багаты чалавек меў эканому, на якога данеслі яму, што растрывае маёмасць яго. Той, паклікаўшы яго, сказаў яму: «Што гэта я чую пра цябе? Зрабі справаздачу пра кіраванне сваё, бо ўжо не можаш быць эканомам». Тады эканом сказаў сам сабе: «Што мне рабіць, бо гаспадар мой адбірае ў мяне кіраўніцтва домам? Капаць не маю сіл, жабраваць саромеюся. Ведаю, што зрабіць, каб людзі прынялі мяне ў дамы свае, калі адхілены буду ад кіраўніцтва домам». Паклікаўшы асобна кожнага з даўжнікоў свайго гаспадара, ён сказаў першаму: «Колькі ты павінен гаспадару майму?». Той сказаў: «Сто кадзяў алею». Тады сказаў яму: «Вазьмі сваю распіску, сядай хутчэй і напішы пяцьдзсят». Потым другому сказаў: «А ты колькі павінен?». Той сказаў: «Сто кор пшаніцы». І яму сказаў: «Вазьмі сваю распіску і напішы восемдзсят». І пахваліў гаспадара несправядлівага эканому, што ён разумна ўчыніў. Бо сыны гэтага веку мудрыяшы за сыноў святла ў адносінах да свайго пакалення. І я кажу вам: здабывайце сяброў сабе несправядлівай мамоной, каб, калі яна праміне, прынялі вас у вечныя шатры. Верны ў малым і ў вялікім верны, а несправядлівы ў малым несправядлівы і ў вялікім. Таму калі вы ў несправядлівай мамоне не былі верныя, хто даручыць вам сапраўднае? І калі ў чужым не былі верныя, хто дасць вам вашае? Ніякі слуга не можа служыць двум гаспадарам, бо ці аднаго будзе ненавідзець, а другога любіць, ці аднаго будзе трымацца, а другім пагарджаць. Не можаце служыць Богу і мамоне”.

ЗАДУМАЦЦА НАД БУДУЧЫНЯЙ

У прыведзеным фрагменце Евангелля Хрыстос падкрэслівае прадбачлівасць эканому, які даведаўся, што хутка страціць працу за нядобрасумленнае выкананне абавязкаў. Занепакоены сваёй будучыняй, ён прыдумаў хітры план – учыніць паводле правіла “рука руку мые”.

Нас можа здзівіць, што Езус пахваліў учынак вынаходлівага героя. Аднак збаўца не апраўдвае падман, не захвочвае нас рабіць “брудныя” справы. Станоўчай ацэнкі заслугоўвае прадбачлівасць несправядлівага чалавека, паколькі яна была выклікана клопатам пра будучыню. Указваючы на мудрасць сыноў гэтага веку, Хрыстос засцерагае ад жыцця без думак пра будучыню.

Варта памятаць, што самая небяспечная пагроза заўтрашняга дня – гэта не голад, не знішчанае асяроддзе і не атамная катастрофа, а – як вучыць Езус – вечны нябыт.

Ці клапацуся пра збаўленне сваёй душы?

Што раблю сёння,
каб мая вечнасць была шчаслівай?

Кс. Юрый Марціновіч

Слова рэдактара

Кс. Юрый Марціновіч

Новы навучальны і катэхетычны год – гэта новыя шансы, новыя магчымасці, новы досвед, гэта нагода, каб узяцца за працу над сабой. Цяжка рэалізаваць такія мэты, не змяняючыся. Таму варта не баяцца кожны раз ставіць перад сабой новыя задачы і патрабаванні.

Мы жывём у часы, калі дамінуе г. зв. “выхаванне без стрэсу”. Яго тэзісы не маюць у сабе нічога дрэннага, нават наадварот – яны вельмі разумныя: лепш размаўляць з дзецьмі, чым крычаць на іх, тлумачыць, чым бясспрэчна забараняць, а прымяняць цялеснае пакаранне

Ставіць патрабаванні

Сёлетнія канікулы ўжо за плячамі. Адпачыўшы, можам з павялічанай энергіяй вярнуцца да пакінутых задач.

не лепшы выхад. Аднак гаворка ідзе не аб дазволе дзецям усяго, чаго хочучы, а аб тым, каб дапамагчы ім убачыць межы. Для гэтага бацькам трэба спачатку акрэсліць для саміх сябе, што правільна, а што не. Хто не патрабуе ад сябе, не здолее ставіць здаровыя патрабаванні перад іншымі. Хто не ўмее выразна вызначыць межы паміж дабром і злом у сваім жыцці, не навучыць сына ці дачку, як выбіраць самае каштоўнае.

Патрабаванні да дзяцей рознага ўзросту адрозніваюцца. Аднак заўсёды неабходна знаходзіць для кожнага час і

цяглівае. Калі гэтага не хапае, лягчэй за ўсё звярнуцца да паставы “зрабі гэта, бо я так кажу” або “ідзі ў свой пакой і не дуры мне галаву”. На жаль, для многіх важна толькі тое, каб дзеці былі паслухмянымі, што на практыцы азначае, “каб не перашкаджалі” ці “каб ніхто на іх не скардзіўся”.

Часам у бацькоў можа сустрэць таксама падыход “каб дзіця было задаволена” або “няхай хоць яно мае тое, чаго я ў сваім дзяцінстве не меў”. У маленькага чалавека ёсць тады многае – найперш матэрыяльныя

рэчы. Многае! Але яму не стае найважнейшага – увагі сваіх бацькоў, іх любові і выразных падказак, як рабіць правільны выбар у сваім жыцці.

“Вы павінны патрабаваць ад сябе, нават калі іншыя ад вас не патрабуюць” – гаварыў св. Ян Павел II. Гэтыя словы часта становяцца выпрабаваннем сумлення для дарослых, а ў першую чаргу для бацькоў-хрысціян. Ускосна заклікаюць да таго, каб мы не пакідалі дзяцей і моладзь сам-насам з сабой, каб спадарожнічалі ім, каб клапаціліся аб іх рэлігійным выхаванні.

ЖЫЦЬ ЕВАНГЕЛЛЕМ ПЕРШЫ СІНОД ГРОДЗЕНСКОЙ ДЫЯЦЭЗІ

Камісія па справах агульнага і спецыялізаванага душпастырства

Касцёл абвешчае Божыя слова, каб Добрая Навіна пра збаўленне пашыралася ва ўсе бакі свету; цэлюе сакрамэнты, каб жывы Езус прасякаў людскую штодзёнасць; здзяйсняе паслугу любові (caritas) і сведчання хрысціянскага жыцця, каб ахінаць клопатам асабліва тых, хто “хворы” (параўн. Мц 9, 12). Асноўнай задачай, незалежна ад часу і акалічнасцей, з’яўляецца адкрыццё чалавека на асабістую сустрэчу з Хрыстом, “тым самым учора, і сёння, і навікі” (Гбр 13, 8). Касцёл рэалізуе гэтую місію праз арганізаваную збаўчую дзейнасць, называемую душпастырствам. Яго мэта палягае на суправаджэнні людзей, што жывуць “тут і цяпер”, да сустрэчы з Богам у веры, надзеі і любові.

Члены Сінадальнай камісіі па справах агульнага і спецыялізаванага душпастырства прызнаюць актуальнасць выпрацаванай на працягу стагоддзяў мадэлі душпастырскага Касцёла. З увагай ставяцца да выклікаў і знакаў часу, якія здаўна служаць паглыбленню веры людзей у Найсвяцейшую Тройцу, іх духоўнаму ўзрастанню і асвятчэнню, а таксама будаванню сапраўднай евангельскай хрысціянскай супольнасці.

Вернікам, якія прагнуць узбагаціць сваё рэлігійнае жыццё не так, як гэта падаецца ў агульным душпастырстве, Касцёл прапануе розныя формы спецыялізаванага душпастырства, называемага надзвычайным. Яно дастасуецца да інтэлектуальнага і духоўнага ўзроўню зацікаўленых асоб, беручы пад увагу іх узрост, адукацыю і род дзейнасці. Сёння ў Гродзенскай дыяцэзіі функцыянуюць наступныя спецыялізаваныя душпастырствы: акадэмічнае, душпастырства настаўнікаў і выхавацеляў, моладзі, дзяцей, скаўтаў, літургічнай службы алтара, службы аховы здароўя, спорту, вязняў, чыгуначнікаў,

сем’яў, глуханаемых, залежных людзей і цвярозасці, пілігрымак.

Камісія адзначае, што спецыялізаванае душпастырства не можа знаходзіцца ў абсалютным прырытэце і з’яўляцца мэтай самой па сабе. Яно, хутчэй, павінна дапамагаць агульнаму душпастырству і дапаўняць духоўныя даброты, якія часта застаюцца незаўважанымі, каб такім чынам глыбей укараніць усіх вернікаў у супольнасць Касцёла, у яшчэ большай ступені ўзбагачаючы яго шматкаляровасцю і разнастайнасцю форм хрысціянскага жыцця.

Камісія заўважае, што найважнейшым месцам душпастырскай дзейнасці з’яўляецца парафія, кіруемая пробашчам. Усе члены лакальнага Касцёла павінны актыўна ўключацца ў рэалізацыю мерапрыемстваў на карысць супольнасці. Гэтае супрацоўніцтва мае вялікае значэнне для духоўнага і арганізацыйнага жыцця парафіі ў цэлым.

Сінадальная камісія звяртае ўвагу таксама на санктуарыі, якія існуюць на тэрыторыі дыяцэзіі. Падкрэслівае, што душпастыры, якія апекуюцца імі, павінны нястомна дбаць пра тое, каб пілігрымы маглі слухаць Божыя слова, прыступаць да сакрамэнту пакаяння, удзельнічаць у св. Імшы і паглыбляць свае рэлігійныя веды. Кусташу санктуарыя належыць, па меры магчымасцей, паклапаціцца пра адпаведныя памяшканні для адпачынку, спажывання пасілку і начлегу пілігрымаў.

Молімся, каб Святы Дух асвятляў розумы і сэрцы вернікаў і душпастыраў, каб мелі ў сабе нязгасны запал да развіцця касцельнай супольнасці на Божую хвалу.

Кс. Юрый Марціновіч

Сям'я як школа святасці

Першая школа святасці – гэта хрысціянская сям'я. Яна з'яўляецца найважнейшым месцам фарміравання характару і свядомасці кожнага чалавека. Яна першая вучыць правільным адносінам да веры: вузы адзінства і любові, якія злучаюць членаў сям'і, натхняюць да шукання Бога і адкрыцця на Яго.

Шмат дачок і сыноў былі абвешчаны святымі менавіта дзякуючы захаванню каштоўнасцей, перададзеных вернымі Стварыцелю бацькамі. Уносячы іх да хвалы алтара, Касцёл паказвае вызнаўцам Хрыста прыклад для пераймання, а таксама прыгадвае, што праз заступніцтва святых і бласлаўлёных можна атрымаць дапамогу і ласку ад Усемагутнага.

Няхай 10 прыведзеных гісторый стануць чарговым доказам таго, што сям'я – гэта першая школа святасці.

СВ. СВ. ЯЎХІМ І ГАННА – БАЦЬКІ НАЙСВЯЦЕЙШАЙ ПАННЫ МАРЫ

Хрысціянская традыцыя апісвае бацькоў Марыі як тактоўнае, спакойнае сужэнства. Яўхім і Ганна былі богабазнымі, падтрымлівалі блізкія адносіны з Усемагутным. Свой здабытак дзялілі на 3 часткі: адну прызначалі на ўтрыманне святыні, другую ахвяроўвалі патрабуючым, а трэцю пакалі сабе.

Выхоўвалі Марыю ў ласцы, якой Бог адарыў Яе. Паколькі бабуля і дзядуля Хрыста ўдзельнічалі ў таямніцы

вялікі ў вачах Пана, і напоўніцца Святым Духам яшчэ ва ўлонні маці сваёй” (параўн. Лк 1, 15).

СВ. АЛЕНА – МАЦІ СВ. КАНСТАНЦІНА І ВЯЛІКАГА

Алена стала хрысціянкай, хутчэй за ўсё, разам з сынам Канстанцінам ці трохі раней. Заняўшы трон у Рыме, ён перавёз маці ў Вечны горад, дзе яна аддана дзейнічала на карысць убогіх і хворых. Часта наведвала шматлікія святыні. Менавіта дзякуючы ёй была знойдзена большасць рэліквій, звязаных з жыццём Езуса,

поўнаасцю здарова, і наварнулася ў хрысціянства.

СВ. МОНІКА – МАЦІ СВ. АЎГУСЦІНА

Моніка наварнула свайго мужа Патрыцыя, які быў язычнікам, мяккасцю і спакоем. Калі Аўгусцін, старэйшы сын, адрокся ад веры і ўцёк у Італію, выршыла ўслед, старанна молячыся аб яго навартанні. Бог пачуў просьбу жанчыны: пад уплывам казанняў св. Амброзія, біскупа

ролю для свету: “Пан аглядае зямлю з вышыні неба, каб усе народы абвешчалі Яго магутнасць і каб каралі мелі гонар службы Яму. Цэліна стане маці сына, якога назаве Рэмігій, а Я даручу яму місію вызвалення Майго народу”. Хутка ў жанчыны нарадзіўся сын, Рэмігій. Стаўшы арцыбіскупам Рэймса ён ахрысціў караля Хлодвіга разам з 3-ма тысячамі жаўнераў.

СВ. СІЛЬВІЯ – МАЦІ СВ. РЫГОРА ВЯЛІКАГА

Сільвія вядома набожнасцю і тым, што дала сваім дзецям цудоўную рэлігійную адукацыю. Яе сын Рыгор у 590 годзе быў выбраны Папам. Разам са св. Аўгусцінам, св. Амброзіем і св. Геранімам ён з'яўляецца айцом заходняга Касцёла.

СВ. АЛЬЖБЕТА ВЕНГЕРСКАЯ – МАЦІ БЛ. ГЕРТРУДЫ З АЛЬТЭНБЕРГА

Альжбета была дачкой Андрэя II, караля Венгрыі, вядомага сваёй набожнасцю і пачуццём справядлівасці. Пакінула замознае жыццё, каб стаць францішканскай тэрцыянкай. Прывяціла сябе працы на карысць убогіх.

Мела траіх дзяцей. Малодшая дачка – Гертруда – згодна з абяцаннем, складзеным маці

СВ. БРЫГІТА ШВЕДСКАЯ – МАЦІ СВ. КАЦЯРЫНЫ ШВЕДСКАЙ

Брыгіта выхоўвала 8 дзяцей. Чытала ім Біблію і жыццязнаўствы святых. Пабудавала дом, прызначаны для патрэб убогіх і хворых. Разам з дачкой Кацярынай яны наведвалі шматлікія касцёлы і магілы мучанікаў, неаднойчы пілігрымавалі ў Святую Зямлю. Вялі ўбогае, поўнае ўтаймванняў жыццё.

Кацярына лічыцца ў Касцёле святой, хоць не была афіцыйна кананізавана, таму што яе кананізацыйны працэс не закончаны ў сувязі з рэфармацыяй.

СВ. СВ. ЛЮДВІК І ЗЭЛІЯ МАРЦІН – БАЦЬКІ СВ. ТЭРЭЗЫ З ЛІЗЬЕ

Людвік і Зэлія Марцін былі адданымі католікамі. Кожную раніцу яны ўдзельнічалі ў св. Імшы, посцілі, маліліся, урачыста адзначалі надзею, наведвалі пажылых, патрабуючых, хворых, паміраючых асоб. Упершыню ў гісторыі Касцёла сужэнцаў кананізавалі як адно цэлае. Такім чынам была падкрэслена святасць сям'і.

Тэрэза, іх малодшая дачка, па прыкладзе 2-х старэйшых сясцёр уступіла ў кarmэлiцкі кляштар у Лізье. Неаднойчы ўзгадвала сямейнае жыццё. Казала: “Добры Бог даў мне бацьку

Мілана, Аўгусцін знайшоў веру. З таго часу Моніка была для сына

яшчэ падчас цяжарнасці, была накіравана ў манастыр у Альтэнбергу.

і маці, якія больш годныя неба, чым зямлі”. Па прыкладзе сваіх

Сям'я, якая ўдзельнічае ў запавецце любові паміж Езусам і Касцёлам, атрымала ад Пана місію стаць святой супольнасцю. Выконвае яе, калі праз узаемную любоў сваіх членаў становіцца нібы хатнім санктуарыем Касцёла, калі ўся сям'я ўключаецца ў літургічны культ, даючы сведчанне аб міласэрнасці і справядлівасці.

дапамогай, а пасля стала таксама вучаніцай будучага айца Касцёла.

СВ. ЦЭЛІНА – МАЦІ СВ. РЭМІГІЯ

Пустэльнік з лесу прадказаў Цэліне, растлумачваючы яе сон, што народзіць хлопца, які адыграе важную

Ва ўзросце 9-ці гадоў дзяўчынка стала сведкам кананізацыйнага працэсу сваёй маці. Падобна як яна, прысвяціла жыццё служэнню патрабуючым, разам з тым спрыяючы будаванню шпітэля і хоспіса. Так жа, як маці, Гертруда мела дар мірыць людзей.

бацькоў імкнулася да святасці не праз здзяйсненне вялікіх спраў, а праз звычайную штодзённасць.

Апрацаваў
кs. Юрый Марціновіч

СЛОВА ДЛЯ ЖЫЦЦЯ

Папа Францішак

Езус не запрашае нас да абстрактнай, незямной або тэарэтычнай любові – Ён прапануе шлях, які сам пераадолеў першым, шлях, які прывёў Яго да любові ў дачыненні да тых, хто Яму здрадзіў, хто несправядліва Яго судзіў, хто забіў Яго. “Любіце ворагаў ваших” (Лк 6, 27) – гэта мандат, разлічаны на актыўную добразычлівасць, бескарысліваю і надзвычайную ў адносінах да тых, хто нас параніў.

Такім запрашэннем Езус, далёкі ад таго, каб быць упартым мазахістам, жадае назаўсёды спыніць надзвычайна распаўсюджаную – як учора, так і сёння – практыку: быць хрысціянамі і жыць паводле закону адплаты. Немагчыма планаваль будучыню, будаваль нацыю, грамадства, заснаваны на “роўнасці насілля”. Не магу ісці за Езусам, калі пацыраю і жыю на прычыне “вока за вока, зуб за зуб”.

“Як хочаце, каб рабілі вам людзі, так вы ім рабіце” (Лк 6, 31), што падразумвае ўзаемную любоў і дапамогу, без разліку на атрыманне нечага ўзамен. Гаворка ідзе пра паводзіны, характэрныя моцным, а не слабым; паводзіны людзей, якія ўсёдамяляюць, што неабавязкова дрэнна абыходзіцца з іншымі, няславіць ці прыгнятаць, каб адчуваць сваю важнасць, хутчэй наадварот. І ў такіх паводзінах – працокая моц, якой нас навучыў сам Езус Хрыстус, [...] паказаўшы, што правільны шлях – гэта служэнне.

Фрагмент гаміліі падчас
св. Імшы ў Мануту (Мазамбік),
06.09.2019

Кс. бп Аляксандр Кашкевіч

Паважаныя Браты Свята-тэары і Манаскія Айцы, вялебныя Кансэкраваныя Асобы і дарагія Свецкія Катэхеты! Скіроўваю да Вас словы прызнання і ўдзячнасці за руплівасць і стараннасць, з якімі Вы штодня выконваеце місію катэхізацыі маладога пакалення. Гэтая задача мае асаблівае значэнне і патрабуе ад катэхета не толькі вялікіх інтэлектуальных намаганняў, творчых і педагагічных здольнасцей, але таксама жывой веры, глыбокага малітоўнага жыцця, сапраўднай і бескарыслівай любові да катэхізуемых, клопату пра іх духоўнае дабро...

Каханыя Дзеці і дарагая Моладзь! Жадаю Вам з яшчэ большым запалам і перакананнем наведваць заняткі рэлігіі. Няхай пазнаванне Езуса Хрыста і Яго збаўчайнай і будзе сапраўднай патрэбай душы і разам з тым найбольшай радасцю. [...] Няхай зярнятка веры, засеянае ў Ваших маладых сэрцах на катэхезе, прыносіць цудоўны плён на працягу ўсяго жыцця.

Фрагмент
Пастырскага ліста на новы
2019–2020 навучальны
і катэхетычны год

Уцелаўлення, сёння ўсе бабулі і дзядулі даручаюцца іх апецы.

СВ. АЛЬЖБЕТА – МАЦІ СВ. ЯНА ХРЫСЦІЦЕЛЯ

Альжбета і яе муж Захарыя “былі справядлівымі перад Богам, жылі беззаганна паводле ўсіх заповедзяў і наказаў Пана. Але не мелі дзіцяці, бо Альжбета была бясплодная; былі яны ўжо ў старым узросце” (Лк 1, 6). У тагачасным грамадстве адсутнасць патомства ўспрымалася як пакарэнне ад Бога за ўчыненыя грахі. Гэта таксама магло служыць прычынай для разводу. Аднак Захарыя не аддаў сваю жонку. І Стварыцель выслухаў іх малітвы, даючы сына – Яна Хрысціцеля. “Ён будзе

між іншым, дрэва Крыжа, а таксама адноўлены святыя месцы ў Іерусаліме. Імператар узяў хрысціян пад сваю апеку, дзякуючы чаму яму ўдалося ўмацаваць супольнасць вернікаў.

Асаблівай пашанай св. Канстанціна і яго маці ахінаюць усходнія Касцёлы.

СВ. КАНСТАНЦІН І ВЯЛІКІ – БАЦЬКА СВ. КАНСТАНЦЫ

Канстанцыя была дачкой Канстанціна I з “другога ложка”. Калі дзяўчына сур'ёзна захварэла, адправілася на магілу св. Агнешкі, каб памаліцца. Змораная сном, яна пачула голас: “Вер у Езуса Хрыста – і будзеш аздароўлена”. Пасля таго, як Канстанцыя прачнулася, адчула, што

♦ Святы Айцец Францішак накіраваў прывітанне арганізатарам і ўдзельнікам XXV Міжнароднага кангрэсу праваслаўнай духоўнасці на тэму “Паклікання да жыцця ў Хрысце”. Форум па традыцыі праходзіць у італьянскім манастыры ў Базэ. Гэта адзінае месца, дзе сустракаюцца прадстаўнікі амаль усіх Праваслаўных Цэркваў. У спецыяльнай тэлеграме Папа заклікаў вернікаў паглыбляць духоўныя скарбы, якія аб'ядноўваюць католікаў і праваслаўных, каб быць пераканаўчымі сведкамі Евангелля жыцця і даваць чалавецтву надзею ў пошуках сапраўднага адказаў.

♦ Партугальскія біскупы раскрытыкавалі намаганні палітыкаў па ўкараненні гендэрнай ідэалогіі. Згодна з прынятым у краіне законам, дзяржаўныя і прыватныя навучальныя ўстановы павінны ўводзіць у праграмы пытанні, звязаныя з гендэрнай праблематыкай. Паводле новых правіл, кожны вучань можа карыстацца распранальнямі і прыбіральнямі, з якімі ён альбо яна атаясамлівае сябе. На думку іерархаў, гэта з'яўляецца “антрапалагічнай рэвалюцыяй”. Новаўвядзенні супярэчаць асноўнаму заканадаўству, у якім сцвярджаецца, што “дзяржава не можа навязаць у школьнай адукацыі пэўную рэлігію, дактрыну ці ідэалогію”.

♦ У Францыі рыхтуецца закон аб апладненні “in vitro без бацькі” для лесбійскіх пар. Ён будзе перададзены ў Нацыянальны сход у канцы верасня. У студзені наступнага года закон накіруюць у Сенат на зацвярджэнне прэзідэнта. Адметна, што ў французскім грамадстве няма згоды на ўвядзенне такіх змен. Паводле даследаванняў, праведзеных на пачатку бягучага года, 82% французцаў прагала савалі супраць апладнення ў прабірыцы для аднаполых пар. Прасямейныя арганізацыі ўжо абвясцілі вулічныя акцыі пратэсту. Першая дэманстрацыя ў Парыжы запланавана на 6 кастрычніка.

♦ “Карытас” Познанскай архідыяцэзіі (Польшча) вызначыў спонсарскія сродкі на будаўніцтва хоспіса для дзяцей у Літве. 3-за невылечных хвароб у гэтай краіне штогод памірае 120 дзяцей. Першая пляцоўка такога тыпу ў Літве была адкрыта ў 2012 годзе. Да сёння хоспіс прыняў больш за 3 тысячы хворых. Цяпер у ім апекуюцца каля 250-ці пацыентамі ў год. Дзейнічае таксама хатні хоспіс.

♦ 140 гадоў таму жыхары вёскі Кнок (Ірландыя) сталі сведкамі аб'яўлення: на працягу 2-юх гаўдзін назіралі на сцяне касцёла відарысы Марыі, Яе Абранніка Юзафа, Яна Хрысціцеля, Баранка на алтары і анёлаў. Нядаўна Касцёл упершыню афіцыйна прызнаў цудоўнае аздараўленне, якое здарылася ў гэтым месцы. Апошнім часам духоўныя ўлады шмат клопоцяцца аб ажыўленні пілігрымак у санктуарый, бачачы ў ім надзею на адраджэнне веры. Сюды штогод прыбывае 1,5 мільёны вернікаў.

vaticannews.va; gosc.pl; niedziela.pl

• працяг са с. 1

У сённяшнім нумары газеты “Слова Жыцця” пра свой удалы адпачынак распавядаюць тыя, хто скарыстаў прапановы парафій.

Юрый Пержынскі

16 гадоў

парафія Святога Духа ў Гродне

Падчас летніх канікул мне пашчасціла паўдзельнічаць у “Младзіфэсце” – хрысціянскім фестывалі, які праходзіць у Меджугор'і, мясцовасці паміж гарамі ў Босніі і Герцагавіне. Гэта месца аб'яўленняў Марыі, якое штогод збірае мільёны паломнікаў. Аб фэсце даведаўся ад мамы і сястры, якія пабывалі там у мінулым годзе. Па прыездзе іх было не пазнаць: змяніліся, нібы прасвятлелі. Таму сёлета вырашыў паехаць і я.

Спадабалася, што ніхто не прымушаў следаваць пунктам падрыхтаванай праграмы. Арганізатары проста прапанавалі пэўны план і рэкамендавалі прыслухацца да парад, каб больш плённа правесці адведзены час. Раніцай я супольна з усімі маліўся Ружанец, а ўвечары слухаў канферэнцыі і ўдзельнічаў у св. Імшы. Днём меў вольны час, які бавіў, як хацеў. Хоць я не вельмі таварыскі, атмасфера схіляла да камунікацыі – і цяпер сярод маіх знаёмых шмат іншаземцаў! Таксама пачуў мноства сведчанняў, некаторыя з якіх кранулі мяне да сёння.

Аднак больш за ўсё грэюць душу ўласныя перажыванні. Калі я ўпершыню падняўся на гару аб'яўленняў і падышоў да фігуры Маці Божай, каб памаліцца за сваю сям'ю, асабліва за брата, каб той паступіў у Акадэмію МУС, да мяне наблізілася незнаёмая жанчына і запэўніла: “Радуйся! Твае прашэнні пачутыя”. Вярнуўшыся дадому, я даведаўся, што брата прынялі ў акадэмію. І гэта нягледзячы на тое, што раней яго паставілі перад фактам: набраў надта мала балаў, трапіў толькі ў рэзервовую групу, шанс на паступленне нікчэмны.

“Младзіфэст” дапамог мне зразумець, што Марыя адкрыта на кожнага чалавека. Паездка ў Меджугор'е стала для мяне таксама адлюстраваннем сапраўднага адпачынку з Богам – узрастання ў веры і сузірання, захаплення прыгажосцю, якую стварыў Нябесны Айцец.

Штогод колькасць ахвотных прыняць удзел у “Канікулах з Богам” у Шчучыне павялічваецца. Сёлета мы прымалі ажно 650 хлопцаў і дзяўчат з мясцовай парафіі і некаторых іншых беларускіх мястэчак! Я была валанцёрам, але пры гэтым магу адзначыць, што памагатыя – такія ж удзельнікі. Валанцёры адказныя за арганізацыю вольнага часу, але разам з маленькімі вернікамі моляцца і веселяцца.

Кожны дзень мы распачыналі з размовы з Богам, а пасля разважалі над галоўнай тэмай летніка – 8-мю бласлаўленнямі Езуса Хрыста. Набліжалі дзецям вучэнне Збаўцы ў форме тэатральных пастановак, песень і танцаў, каб ім было лягчэй засвойваць важныя веды. Пасля пазнавальнай часткі наступіў час гульні. Штодзень іншая забава: батуты, спартакіяда, квест... На заканчэнне дня ўсе збіраліся ў кола: маліліся за суседа справа і злева, ва ўсіх патрэбных інтэнцыях. Пасля разыходзіліся, атрымліваючы на развітанне салодкі пачастунак.

Назіраючы за хлопцамі і дзяўчатамі, магу з упэўненасцю сказаць, што “Канікулы з Богам” – сапраўднае свята. Дзеці і моладзь з непадробленай цікавасцю імкнуцца пазнаваць Нябеснага Айца і цешацца актыўным адпачынкам. Для мяне гэты летнік – магчымае абстрагаванне ад штодзённых спраў, правесці час з задавальненнем і карысцю. Гэта пара, каб узгадаць пра галоўныя рэчы ў жыцці і з радасцю праслаўляць Бога.

Віялета Гада

17 гадоў

парафія Унебаўзяцця НПМ

і св. Язафа Кунцэвіча ў Сапоцкіне

Напрыканцы лета ў Навагрудку праходзілі двухдзённыя рэкалекцыі для мужчын. Мне важна было апынуцца ў мужчынскай кампаніі сярод аднадумцаў, каб мець магчымасць абмяняцца досведам веры. Падчас рэкалекцый я разам з іншымі прымаў удзел у св. Імшы, слухаў канферэнцыі, хадзіў на экскурсіі. Мы разважалі наконт будаўніцтва хатняга Касцёла, разбіралі прыклады, як праяўляць сябе хрысціянамі ў сваім асяроддзі. Зразумела, шмат чаго запазычылі не толькі адзін ад аднаго, але і ад святара. Ксёндз наблізіў нам таямніцу Эўхарыстыі, і мы зразумелі, што яна з'яўляецца бясковай крыніцай для пазнання. Езус, уцелаўлены ў хлеб, – гэта ахова ад зла, скарбніца моцы для саўладання са штодзённымі клопатамі.

На нейкі час мы мелі магчымасць аддаць Богу ўсе свае хатнія і працоўныя клопаты з упэўненасцю, што ўсё будзе добра. І гэтага часу нам спаўна хапіла, каб паўнаважна адпачыць душой і цэлам ды атрымаць зарад энергіі на больш працяглы перыяд.

Падрыхтавала
Ангеліна Марцішэўская

АДПАЧЫЙШЫ Ў БОГУ

Вольга Васько

17 гадоў

парафія св. Пятра і Паўла ў Ражанцы

Ад сясцёр серафітак з Сапоцкіна я даведалася аб магчымасці паўдзельнічаць у рэкалекцыях “Поўная ласкі”, прысвечаных Марыі, якія праходзілі ў Польшчы. Нас было 14 удзельніц. Духоўны складнік рэкалекцый быў вельмі моцны. Кожную раніцу мы разам з дзяўчатамі і сёстрамі пачыналі з прыгожай малітвы на Брэвіяры. Штодня слухалі канферэнцыі і разважалі на тэмы паклікання, жыцця і рысаў характару Марыі. Збіраліся на св. Імшы, адарацыі, стараліся зразумець пачуцці Маці Божай падчас удзелу ў набажэстве Крыжовага шляху. Інтэнсіўную набожную праграму манахіні разбаўлялі цікавымі гульнямі і вандроўкамі, якія ўражвалі маляўнічасцю краявідаў.

Навошта мне патрэбны духоўныя практыкі? Раблю з іх жыццёва важныя высновы. Мінулым разам падчас летніх рэкалекцый я навучылася не баяцца быць самай сабой, негледзечы на тое, хто і што атачае мяне. Сёлета пасля вяртання дадому абрала сабе дэвіз: “Жыву тут і цяпер”. Гэта вельмі актуальна, бо надта хвалюся пра сваю будучыню. Зараз разумею: трэба цалкам даверыцца Богу, і Ён пакірае.

Лета – вельмі гарачая, насычаная пара, і часам адчуваеш патрэбу проста пабыць у цішыні. Рэкалекцыі з'яўляюцца цудоўнай магчымасцю сустрэцца ў душы з Богам, пашукаць адказы на турбуючыя пытанні, падрыхтавацца і назапасіць сілы на новы навуцальны ці працоўны сезон.

Станіслаў Гаспарэвіч

50 гадоў

парафія Божай Міласэрнасці ў Гродне

Вера і добрае тлумачэнне тыняцц цуды

Больш за 20 гадоў у Гродне працуе Каталіцкая кансультацыя. Яе дзейнасць скіравана на аказанне дапамогі людзям, якія перажываюць цяжкія і асабістыя, сужэнскія і сямейныя жыццё. Спецыялісты аказваюць падтрымку, між іншым, у наладжванні альбо паглыбленні зносін паміж мужам і жонкай, у вырашэнні складаных спраў, звязаных з выхаваннем дзяцей і моладзі. Якім чынам кансультанты прычыняюцца да вырашэння жыццёвых праблем? Чаму ў многіх сітуацыях кансультацыя становіцца месцам атрымання першай парады? На гэтыя і іншыя пытанні адказвае кс. Павел Салабуда, які духоўна апекуецца кансультацыяй.

– Кс. Павел, чым адметная Каталіцкая кансультацыя? Якія галоўныя мэты і задачы гэтай установы?

– Найважнейшае тут менавіта гэтае “каталіцкая”. Чаму? Таму што яна вельмі адрозніваецца ад кансультацыі, якая не мае ў сабе такога слова. Прывяду вельмі прасты прыклад з уласнага вопыту. Да мяне прыходзіць сужэнства з праблемамі. Муж з жонкай маюць за плячамі 20 гадоў супольнага жыцця, трое дзяцей. Псіхолаг у дзяржаўнай кансультацыі рэкамендаваў ім разысціся або знайсці сабе каханкаў. Гэта веруючыя людзі, таму яны былі ў шоку, калі пачулі такое. У каталіцкай кансультацыі ніколі не дадуць падобнай парады! На нашай пляцоўцы працуюць людзі, якія клапацяцца аб духоўным жыцці. Таму бачым, што падыход да аказваемай дапамогі знаходзіцца на зусім іншым узроўні. Наша мэта – дапамагчы чалавеку парадзі, якая абапіраецца на рэлігійныя каштоўнасці, а таксама прафесійнай тэрапіяй.

– Аб кансультацыі мы прывычаліся думаць як аб установе, якая служыць сужэнцам ці нарачонам. Ці можа атрымаць дапамогу асоба, якая не заснавала сям’ю ці яшчэ дастаткова

маладая і мае праблему, з якой не можа справіцца самастойна?

– Кансультацыя ў Гродне дзейнічае з 1997 года і да гэтага часу з’яўляецца адной з найлепшых устаноў у сваёй галіне ў Касцёле ў Беларусі. З гэтага года хочам пашырыць сферу яе дзейнасці, таму мы адкрытыя на ўсіх, незалежна ад узросту і веравызнання. У будучым плануем праводзіць тэрапію ў розных напрамках, напрыклад, з залежнымі асобамі.

– На працу ў кансультацыю звычайна прымаюць людзей, якія маюць выразныя маральныя якасці, адпаведныя веды і жыццёвы досвед. Якімі рысамі валодаюць спецыялісты, што служыць у кансультацыі ў Гродне?

– У нас працуюць кампетэнтныя, рэлігійныя спецыялісты, якія адрозніваюцца псіхалагічным пачуццём. Яны гатовы ахвяравацца для кожнага, каму неабходна падтрымка і парада. Захопленыя, імкнучыся выконваць свае задачы як мага лепш. У залежнасці ад роду праблемы, вылучаем некалькі асаблівых напрамкаў: псіхалагічная і псіхіятрычная дапамога, дапамога пры залежнасцях і юрыдычная дапамога. Асабіста для мяне

ў кансультацыі заўсёды апраўдваецца формула: “вера + добрая парада = цуд”.

– Раскажыце, калі ласка, пра тэрапію ў кансультацыі. Як адбываецца сустрэча? Ад чаго залежыць яе поспех?

– Кансультаванне з’яўляецца мастацтвам дапамогі іншым без прычынення ім болю, каб маглі распазнаць і вырашыць складаныя праблемы свайго жыцця. Аднак поспех залежыць ад абодвух бакоў: ад спецыяліста і ад пацыента.

Памятаю, як я, вярнуўшыся з вучобы ў Любліне, распачаў працу ў кансультацыі. Тады было вельмі шмат пацыентаў. Большасць з іх, відаць, думала так: “Раз гэта ксёндз, а ў дадатку яшчэ і псіхолаг, напэўна, ён за адзін прыём нам дапаможа”. Звычайна яны прыходзілі пасля візітаў у іншых прафесіяналаў, пасля медыкаментознага лячэння, спадзяваючыся на мяне, як на “збаўцу”. Многія верылі ў цуд без уласнага ўдзелу, без супрацоўніцтва са спецыялістам, не разумеючы, што калі чалавек не адкрыты на прыняцце дапамогі, змены ў лепшы бок не адбудуцца.

– З якімі праблемамі часцей за ўсё звяртаюцца ў кансультацыю?

– Маім першым

пацыентам у кансультацыі быў чалавек з дыягназам параноя... Такім чынам, за дапамогай звяртаюцца тыя, хто сапраўды яе патрабуе. Многія маюць цяжкія ў сям’і, узалежаны ад алкаголю. Усё часцей прыходзяць з праблемамі ў выхаванні дзяцей. Тут важныя 2 аспекты: прыйсці да нас своечасова і зламаць стэрэатып, які пануе ў Беларусі, што нібыта да псіхолагаў ходзяць толькі псіхічна хворыя людзі. Кожнаму варта клапаціцца аб сваім псіхічным здароўі так, як і аб фізічным стане.

– З якімі цяжкасцямі Вы сустракаліся на працягу паслугі ў кансультацыі?

– Аднай з самых частых праблем з’яўляецца тое, што пацыенты прыходзяць да нас запозна, паколькі спрабуюць усё, пачынаючы ад “бабкі”, якая варожыць ім на картах, заканчваючы псіхіятрычнай клінікай, дзе атрымліваюць такую сур’ёзную дозу лекаў, што перастаюць быць падобнымі самі на сябе.

– Ці людзі, якія падтрымліваюць кантакт з кансультацыяй, даюць сведчанне аб зменах, што адбыліся ў іх жыцці?

– Памятаю, быў пэўны час, калі даволі шмат пацыентаў не прыходзілі ўжо на другую сустрэчу. Я не мог зразумець, чаму. Думаў, што, можа быць, я

слабы спецыяліст... А пазней зразумеў, што нават тыя простыя рэчы, якія я тлумачыў на першай сустрэчы, былі для некаторых занадта складанымі або пацыенты проста не хацелі нічога змяняць, таму саромеліся прыходзіць у другі раз. Аднак ведаю таксама дастатковую колькасць людзей, якім мы дапамагалі, і яны цяпер рэкамендуюць нас сваім знаёмым і сябрам.

– Дзе можна знайсці падрабязную інфармацыю пра дзяжурствы кансультантаў?

– Дзяжурствы цяпер будуць адбывацца пры пабрыгцкім касцёле ў Інфармацыйна-турыстычным цэнтры нашай дыяцэзіі па адрасе: **вул. К. Маркса, 27. Дамовіцца аб сустрэчы з кансультантам можна па нумары тэлефона: (8 029) 230-50-80.**

Падрабязная інфармацыя будзе размешчана на нашай інтэрнэт-старонцы, а таксама на старонцы ў Facebook. Хацелася б таксама дадаць, што ў кожны апошні чацвер месяца ў 20.00 мы праводзім перадашлюбныя сустрэчы для ўсіх нарачонах. У будучым плануем арганізаваць разнастайныя курсы і адукацыйныя сустрэчы. Запрашаю ўсіх жадаючых да супрацоўніцтва!

Кінга Красіцкая

25 гадоў у дарозе

Мінулым летам 95-гадовая італьянка Эма Маразіні адправілася з роднага Кастыльёна дэль Стырэ ў самотнае паломніцтва ў Ясную Гору (Польшча).

“З таго дня, як я была цудам аздараўлена, вырашыла, што буду хадзіць у пілігрымкі. І з 70-га года жыцця кожны год падарожнічаю 3 месяцы, – распавядае спадарыня Эма. – Першым санктуарыем, які я наведала, быў Лурд. Потым Фаціма. Цяпер настала чарга Чанстаховы. Прыношу апошнія плады свайго жыцця Маці Божай: малітву за мір у свеце, за святароў і за моладзь. Гэта самыя важныя намеры, якія можна даваць толькі Марыі”.

У падарожжы ў яснагорскі санктуарый жанчына пераадолела каля тысячы кіламетраў. Яе адметныя знакі – гэта аранжавая камізэлька, кіёк, панамы і ружанец. Вандроўніца вязе з сабой таксама невялікую каляску, у якой ёсць усё неабходнае для пілігрыма.

CREDO

Самаробны асвечаны мяч

Ліянель Месі атрымаў незвычайны падарунак з Апостальскай Сталіцы.

Футбалісту быў уручаны мяч, зроблены хлопцамі з Мазамбіка. Святы Айцец Францішак асвятліў яго ў Ватыкане. З гэтай нагоды Пантыфік распавёў, што сам у дзяцінстве гуляў з анучай.

Месі быў узнагароджаны за тое, што прадстаўляе “футбольныя каштоўнасці ў найчысцейшым стане”: каманднае супрацоўніцтва, салідарнасць і стойкае пераадоўванне цяжкасцей. Гэта прызнанне дзяцей і моладзі з сеткі школ “Scholas Occurrentes”, заснаванай папам Францішкам.

Скандал!

Удзельнік перадсіндальнага форуму “блаславіў” шаман.

У калумбійскай Багаце адбыўся 3-ці падрыхтоўчы форум перад Амазонскім сінодам. На яго быў запрошаны шаман, які перад распачаццём нарад “блаславіў” удзельнікаў пасяджэнняў згодна з язычніцкімі рытуаламі.

Публіцысты звяртаюць увагу, што з. зв. *Instrumentum laboris*, падрыхтоўчы дакумент да сходу, характарызуецца надта вялікай паблагліваасцю да традыцыйнай, язычніцкай культуры Лацінскай Амерыкі. Гэта можа сведчыць аб жаданні арганізатараў Сінода ўвесці ў штодзёнае жыццё Касцёла ў гэтым рэгіёне пантэістычных ці ўвогуле шаманскіх матываў.

У чым заключаецца сэнс ахвяравання Богу свайго жыцця і пакут за іншага чалавека?

Неабходна раздзяліць 2 заданыя рэчы: прысвячэнне жыцця Богу і пакуту за іншых людзей. Прысвячэнне жыцця Богу – гэта шлях следвання за евангельскімі радамі чысціні, убоства і паслушэнства, **спосаб дасканалы пераўтварэння Збаўцы ў Яго дарадзейнасцях (праўляецца ў Касцёле ў розных формах манаства).** “Евангельскія рады ў іх разнастайнасці прапанаваны кожнаму вучню Хрыста. Дасканаласць любові, да якой пакліканы ўсе вернікі, азначае для тых, хто свабодна прымае заклік да прысвячэння жыцця Богу, што яны абавязваюцца захаваць чысціню і паслушэннасць. У выніку богапрысвечанае жыццё з’яўляецца адным са спосабаў спазнаць “больш глыбокую” адданасць, якая, маючы корань у сакраманце хросту, цалкам прысвячае верніка Богу. У богапрысвечаным жыцці вернікі ставяць сабе за мэту як мага бліжэй ісці за Хрыстом, аддаваць сябе Пану, любячы Яго па-над усім, і працягваюць удасканаленне сябе ў любові на службе Божаму Валадарству, знамянуючы і абвешчаючы ў Касцёле славу будучага свету” (KKK, 915–916).

“Праз статус прысвечаных Богу людзей Касцёл адкрывае свету Хрыста і паказвае, як дзівосна дзейнічае ў ім Святы Дух. Тыя, хто складаюць шлюб, маюць, такім чынам, прызначэнне, перш за ўсё, сваім пасвячэннем. Але паколькі яны ў сілу самога свайго пасвячэння аддаюць сябе служэнню Касцёла, то іх абавязак – асаблівы ўдзел у місіянерскай працы” (KKK, 931).

Акрамя такога асаблівага шляху, кожны хрысціянін праз сакрамант хросту таксама з’яўляецца прысвечаным Богу. “Стаўшы чальцом Касцёла, ахрышчаны не належыць больш самому сабе (1 Кар 6, 19), ён належыць Таму, хто памёр і ўзваскрэс за нас” (KKK, 1269). “Той, хто верыць у Хрыста, становіцца сынам Божым. Гэтае ўсынаўленне перамяняе яго, дазваляючы наслідаваць прыклад Езуса. Яно дае яму здольнасць дзейнічаць справядліва і тварыць дабро. У саюзе са сваім Збаўцам вучань дасягае дасканаласці любові, г. зн. святасці” (KKK, 1709).

Што адносна пакуты за іншага чалавека, то яе можна разумець толькі ў кантэксце малітвы. Проста зносіць фізічныя ці маральныя пакуты за бліжняга не мае ніякага духоўнага зместу. Хрысціянская традыцыя прапануе ў гэтым выпадку хадайніцкую малітву. Той, хто моліцца, “не пра сябе толькі клапоціцца, але і пра іншых” (Флп 2, 4). Форма можа быць любая: як звычайная малітва ў намеры пэўнага чалавека, так і іншыя духоўныя практыкі, такія як пост, удзел у пілігрымцы, дабрачыннасць і г. д.

А. Зміцер Чарнелі CSsR
Паводле catholicnews.by

3 Богам праз штодзённасць

Малітва Божым словам

У разважаннях пра формы малітвы немагчыма абмінуць увагай малітоўнае чытанне Святога Пісання. Як сказана на пачатку Бібліі, Бог праз Слова стварае ўсё. Тое ж паўтарае евангеліст Ян, называючы Словам Бога Сина.

Слова, змешчанае ў Старым і Новым Запавеце, становіцца дасягальным для нас. Папа Бенедыкт XVI у адгартцыі “Verbum Domini” адзначае: “Божае слова знаходзіцца ў аснове кожнай сапраўднай хрысціянскай духоўнасці”. Гэтае сцверджанне запрашае нас паглядзець на ўласнае стаўленне да малітвы Божым словам. Ці мае духоўнае жыццё стаць на трывалым падмурку? А можа, біблейныя разважання здаюцца неабавязковым упрыгожаннем, “раскошай”, даступнай толькі некаторым людзям?

Як сцвярджаў св. Амброзій, “калі чалавек з вераю бярэ ў рукі Святое Пісанне і чытае яго, зноў ходзіць з Богам у раі”. Для гэтага дастаткова толькі адкрыць Біблію? Знешне – так, але за ўдакладненнем: “з вераю” стаць шматвяковая традыцыя Касцёла. Сама падрыхтоўка і працэс малітоўнага чытання будзе адрознівацца ад звычайнага, калі чалавек мае намер даведацца аб падзеях і постацях Святога Пісання.

Сярод розных метадаў чытання Богага слова ў духу

веры найбольш вядомы – lectio divina. Каб коратка нагадаць асноўныя этапы гэтай малітвы, скарыстаемся вышэйзгаданай адгартцыяй папы Бенедыкта XVI. “Распачынаецца яна [lectio divina] чытаннем (lectio) тэксту, якое абуджае жаданне праўдзівага пазнання яго зместу: **што гаворыць біблейны тэкст сам па сабе?** Без гэтага этапу існуе небяспека, што тэкст стане толькі прычынай, каб ніколі не выйсці па-за ўласныя думкі. Затым наступae разважанне (meditatio), у якім ставім сабе пытанне: **што гаворыць нам біблейны тэкст?** Тут кожны асабіста і таксама супольнасць павінна адкрыцца на яго і супаставіць сябе з ім, паколькі маеца на ўвазе разважанне над словамі, сказанымі не ў мінулым, але ў дадзеную хвіліну. Затым падыходзім да этапу малітвы (oratio), якая прадбачыць пытанне: **што мы гаворым Пану ў адказ на Яго словы?** Малітва ў якасці просьбы, заступніцтва, падзякі і праслаўлення – гэта першы спосаб, праз які Слова нас змяняе. Урэшце lectio divina заканчваецца кантэмпляцыяй (contemplatio), падчас якой прымаем як дар Бога Яго погляд пры ацэнцы рэчаіснасці і пытаемся: **якой змены мыслення, сэрца і жыцця патрабуе ад нас Пан?** [...] Божае слова становіцца тут крытэрыем распазнання, яно «жывое і дзейснае,

вастрэйшае за ўсялякі меч двусечны. Яно пранікае аж да падзелу душы і духа, саставаў і шпіку і здольнае судзіць думкі і намеры сэрца» (Гбр 4, 12). Варта таксама нагадаць, што lectio divina ў сваёй дынаміцы не заканчваецца, пакуль не прывядзе да дзеяння (actio), якое чыніць, што жыццё веруючага становіцца дарам для іншых у любові” (Verbum Domini, 87).

Тут варта нагадаць і аб адкрытасці сэрца на дзеянне Святога Духа. Гэтая малітва асаблівым чынам патрабуе загадзя вызначанага часу і ўнутранай шчодрасці, каб адпаведна падрыхтавацца. Супакойце сэрца... Усвятніце, што Бог мяне чакае... Абудзіце інтэнцыю, “жаданне сапраўднага пазнання”... Прачытаць Слова павольна і не адзін раз... Пабыць з ім у цішыні, паразважаць, задацца пытаннямі...

Усе элементы lectio divina невыпадковыя і каштоўныя. Як піша папа Бенедыкт XVI, у разважанні мы “павінны адкрыцца” на тэкст і “супаставіць сябе з ім, паколькі маеца на ўвазе разважанне над словамі, сказанымі не ў мінулым, але ў дадзеную хвіліну”. Вось цяпер, калі я малюся, Божае слова і з’яўляецца “жывым і дзейсным”. Не 2-3 тысячы гадоў таму, а ў дадзеную хвіліну. Іншымі словамі, малітоўнае пазнанне Святога Пісання дазваляе актуалізаваць яго змест у сваім сёння,

што ў сваю чаргу ўплывае на наша жыццё. Разважаючы над выбраным урывкам, задаёмся пытаннем: а што са мной? Якія наступствы мае праўда, якую адкрывае Бог, канкрэтна для мяне? Як яна асвятляе мінулае і дапамагае лепш зразумець яго? Што гаворыць пра будучыню?

Не заставацца назіральнікам за падзеямі, не глядаць фільм, не ўспамінаць гістарычныя звесткі, не чытаць, як раман з захапляльным сюжэтам, бо гэтага мала – малітоўнае разважанне сягае невымерна далей. Мы запрашаны ўнесці ў біблейную сцэну сваё жыццё, пачуцці, сваю непаўторнасць, якой бы яна ні была. Можам дазволіць сабе стаць часткай евангельскай сцэны. “Біблейная гісторыя закранае таямніцу маёй асобы, а мая таямніца ўплывае на гісторыю” (а. Джон Вэлтры SJ). Можна сказаць, што тэкст “працягвае мне руку”. Так дасягае нас Майсей, абвешчаючы заповедзі Дэкалога, часам звяртаючыся наўпрост на “ты”. Так прарок Ісая апавядае нам пра вінаграднік свайго Сябра, заклікаючы да навяртання. Так усцяж “новы” кароль Егіпта мудрае над планамі ўціску Божага народу, “Майго першынец”, як асцерагае яго Бог. І гэтым дзіцяткам, над якім чувае Пан, з’яўляецца кожны з нас. Тут і цяпер. Уваскрэсла Хрыстос ідзе побач, хоць

гарады і вёскі, у якія спяшаемся, ужо не называюцца Эмаус.

Такое ўспрыманне і ўзаемадзеянне са Словам дае магчымасць перамяніць сваё жыццё, абуджае, прынамсі, жаданне стаць лепшым, дазваляе духоўна ўзрастаць і сустракацца з Богам у рэальным жыцці, а не ў сваіх ілюзіях.

У рэчаіснасці падчас малітвы можа здарыцца і так, што нават нягледзячы на жаданне і высілак узнікае адчуванне, нібы нічога не адбываецца. Менавіта ў такія хвіліны можам выразна ўсвядоміць: малітва з’яўляецца Божым дарам. Нават у збынтэжана-сці і смутку важна застацца ў дыялогу з Богам, прасіць Яго паказаць прычыну такога стану, з пажарай прымаючы ўсё, што Ён адкрывае, у тым ліку Яго маўчанне. Па сутнасці, Божы ўплыў на нашу душу адбываецца на недасяжнай для чалавечых пацукіў глыбіні. Часам трэба толькі цярдліва-сць і дзіцячы давер да Яго няспыннай працы над намі і над светам.

Божае слова, пачутое сёння, прадугледжвае дзейсны адказ – астё. Што значыць скрозь усё жыццё “станавіцца дарам для іншых у любові”? Паразважаем над гэтым пытаннем у наступны раз.

Тэраса Клімовіч

10 цікавых фактаў пра Біблію

Біблія, напісаная амаль 2 тысячагоддзі таму, застаецца самым папулярным выданнем усіх часоў.

Дастаткова ўявіць, што яе друк не спыняецца ні на секунду!

Прапануем увазе чытачоў падборку цікавостак пра Святое Пісанне.

У сярэднім за год людзі набываюць 100 млн экзemplараў Бібліі. Самыя каштоўныя асобнікі ацэньваюць у мільёны (!) даляраў. У той жа час Святое Пісанне – самая танная ў свеце кніга. Ні адно выданне не мае такой колькасці бясплатных копіяў.

Біблія, надрукаваная Іаганам Гутэнбергам у 1450-ых гадах, складаецца з больш за тысячу старонак. На кожнай з іх – 2 калонкі па 42 радкі. Па гэтай прычыне ў навуковай літаратуры Біблію Гутэнберга часта абазначаюць як “В 42”. Яна лічыцца ўзорам якасці.

Каля 500 вершаў у Бібліі прысвечаны малітве, больш за 2 000 – грошам і багаццю.

У сярэднявеччы была распаўсюджана “Біблія для непісьменных” (“Biblia pauperum”). Яна ўяўляла сабой серыю малюнкаў з кароткімі подпісамі. Лічыцца, што такі фармат адыграў каласальную ролю ў хрысціянскай асвеце еўрапейцаў.

Пры каралеўскім двары Карла I у 1631 годзе выйшла рэдкая Біблія. Яна стала легендарнай з-за дапушчанага падчас друку памылкі. У апісанні адной з заповедзей была прапушчана часціца “не”, у выніку чаго атрымалася “чужалож” замест “не чужалож”. З-за гэтай памылкі Біблія атрымала назву “Біблія грэшнікаў”, “Злая Біблія”, “Біблія пралюбадзяў”. Па загадзе караля яе тыраж быў канфіскаваны і знішчаны, аднак некалькі асобнікаў захавалася.

Першая кніга Бібліі на беларускай мове была выдадзена Францыскам Скарынам больш за 500 гадоў таму. Гэта адбылося раней, чым свет убачыў пераклады Бібліі на англійскай і французскай мове. Сёння кнігі Святога Пісання даступны носьбітам больш за 3 000 моў.

Экзemplар Бібліі пабываў на Месяцы. У 1971 годзе Святое Пісанне ўзяў з сабой у палёт экіпаж карабля “Апалон-14”. Усе яго 1 245 старонак былі нанесены метадам мікрадруку на ліст плошчай 4,1 см².

Словы “Не бойся” і іх варыяцыі з’яўляюцца на старонках Бібліі 365 разоў, па колькасці дзён у годзе.

У Бібліі ўпамінаецца 2 800 уласных імён, пад якімі выступаюць каля 15 000 асоб. Найбольш часта ўзгадваецца імя Езуса Хрыста. Таксама сустракаюцца каля 160 назваў жывёл і 120 назваў раслін.

У час I Сусветнай вайны кожны брытанскі вайсковец павінен быў мець Біблію. Многія чыталі яе ў акапах, асабліва паміраючы. Дзякуючы Святому Пісанню мужчына па імені Джордж Вінол застаўся пры жыцці. Куля трапіла ў кнігу, якую той насіў пад кіцелем. Яна спынілася акурат на радках: “Так кажа Пан: «Я выслухаю цябе ў час спрыяльны, у дзень збавлення Я дапамагу табе»” (Іс 49, 8). Мужчына перажыў вайну і прысвяціў сябе місіянерскай дзейнасці.

І ўсё гэта пра кнігу, якая, хутчэй за ўсё, маеца і ў Тваёй хатняй бібліятэцы.

Падрыхтавала Ангеліна Пакачайла

НАВІНЫ

ДЫЯЦЭЗІЯЛЬНАЯ СУСТРЭЧА КАТЭХЕТАЎ

Разам з новым навучальным годам у школьнікаў распачаліся заняткі па рэлігіі. У многіх парафіях ладзяцца таксама сустрэчы для студэнтаў і працоўнай моладзі. Іх праводзяць святары, манаскія сёстры і свецкія асобы.

Напярэдадні новага навучальнага і катэхетычнага года ў санктуарыі Маці Божай Каралевы Нашых Сем'яў у Тракелях (дэканат Радунь) адбылася сустрэча катэхетаў, якія служаць на тэрыторыі Гродзенскай дыяцэзіі. Присутным была прадстаўлена канферэнцыя на тэму "Уздзеянне інтэрнэту на моладзь і дзяцей", якую прамовіў кс. доктар Юрый Жэгарын, пробашч парафіі св. Міхала Арханёла ў Навагрудку. Святар звярнуў увагу на наступствы бескантрольнага доступу дзяцей да інтэрнэту і праблему залежнасці маладога пакалення ад карыстання гаджэтамі.

Кульмінацыяй сустрэчы стала св. Імша, якую цэлебраваў біскуп Гродзенскі Аляксандр Кашкевіч у інтэнцыі ўсіх, хто займаецца катэхізацыяй у дыяцэзіі. Іерарх заклікаў катэхетаў, на якіх, па яго словах, Касцёл глядзіць з надзеяй, актыўна служаць у сваіх парафіяльных супольнасцях, асаблівым чынам ідучы да ўсіх, хто прагне Божай праўды. Біскуп дадаў, што, каб перадаваць Божэе слова сваім падапечным, неабходна самому найперш пазнаваць і паглыбляць яго веданне на малітве, Ёўхарыстыі і праз удзел у рэкалекцыях ды днях засяроджання. Сустрэча стала для катэхетаў нагодай набрацца духоўных сіл, патрэбных для таго, каб весці дзяцей і моладзь да Бога – крыніцы ўсялякага добра.

У гэты час у парафіях вернікі памаліліся ў інтэнцыі ўсіх, хто распачынае новы навучальны і катэхетычны год. Па традыцыі святары блаславілі школьныя прылады і студэнцкія залікоўкі.

ВЫШЭЙШАЯ ДУХОЎНАЯ СЕМІНАРЫЯ

У Гродзенскую ВДС вярнуліся клерыкі, каб працягваць паглыбленне сваіх ведаў і веры. У час канікул яны прымалі ўдзел у пешых пілігрымках, служылі сярод дзяцей і моладзі, дапамагалі ў вядзенні душпастырства ў многіх парафіях.

АДНЫМ РАДКОМ

- Фэст Маці Божай Суцяшальніцы Засмучаных адзначылі ў старажытнай капліцы ў вёсцы Выгалаўцы (дэканат Смаргонь).
- Душпастырства "OPEN" зладзіла рэкалекцыі на байдарках.
- Члены Легіёна Марыі з Гродзенскай дыяцэзіі прынялі ўдзел у рэкалекцыях у Баранавічах (Пінская дыяцэзія).
- Моладзь з парафіі Найсвяцейшага Адкупіцеля ў Гродне адпачыла ў польскіх Татрах.
- Дзяўчаты з Сапоцкіна прынялі ўдзел у рэкалекцыях, арганізаваных сёстрамі серафіткамі ў Кальварыі Зэбжыдоўскай (Польшча).
- Рэкалекцыі для мужчын прайшлі ў Навагрудку.
- Сустрэча вілапілігрымаў адбылася ў Тракелях.
- Удзельнікі трансмежнага семінара "Беларусь – Літва" наведаль святыні Воранаўскага раёна.
- Семінарыст Віктар Рушлевіч з Вавёркі (дэканат Ліда) склаў вечныя манаскія абяцанні ў Ордэне Рэгулярных Латэранскіх Канонікаў.
- У Смаргоні пры парафіі св. Міхала Арханёла адкрылі спартыўную пляцоўку.
- Моладзь з парафій Беларусі, у якіх служаць ксяндзы міхаліты, сустрэлася ў Шылавічах (дэканат Ваўкавыск).
- Удзельнікі Міжнароднай навукова-асветніцкай экспедыцыі "Дарога да святых" наведаль парафію Найсвяцейшай Тройцы ў Росі (дэканат Ваўкавыск).

Агляд навін падрыхтаваны на падставе інтэрнэт-старонкі grodzensis.by.

У малітве ўспамінаем памерлых душпастыраў:

- 17 верасня 1963 г. – кс. прэлат Ігнацы Альшанскі, *проб. Жалудок*;
- 17 верасня 2003 г. – кс. Антоній Юсель, *проб. Граўжышкі*;
- 19 верасня 1939 г. – кс. Антоній Твароўскі, *проб. Юрацішкі*;
- 21 верасня 1978 г. – кс. Казімір Радзішэўскі, *проб. Індура*;
- 23 верасня 1996 г. – кс. прэлат Антоній Банькоўскі, *проб. Осава*;
- 24 верасня 1939 г. – кс. Ян Крынскі, *проб. Зэльва*;
- 25 верасня 1933 г. – кс. Ян Карвэліс, *проб. Дварэц*.

АНОНСЫ

АБ'ЯЎЛЯЕЦЦА НАБОР НАВУЧЭНЦАЎ НА КУРСЫ СЯМЕЙНАГА ЖЫЦЦА

На курсах рыхтуюць сямейных дарадчыкаў, якія змогуць дапамагаць у парафіі пры падрыхтоўцы сямейных пар да сакраманту сужэнства, а таксама ў сямейнай кансультацыі.

З'езды навучэнцаў адбываюцца раз на месяц на працягу 3-ох гадоў пры парафіі Найсвяцейшага Адкупіцеля ў Гродне (мікрараён Дзевятоўка).

Для заліку на курсы неабходны наступныя дакументы:

- уласнаручна напісаная заява аб прыняцці з матывацыяй свайго рашэння;
- уласнаручна напісаная аўтабіяграфія;
- рэкамендацыя ад пробашча;
- 2 фатаграфіі (3x4 см);
- ксеракопія дыплама аб заканчэнні навучальнай установы;
- ксеракопія пашпарта (старонкі 31–33).

Запіска на Курсы сямейнага жыцця могуць усе жадаючыя, якія зацікаўлены добрым сям'ем. Запіс трывае да 10 кастрычніка па тэлефоне: (8 029) 588-42-73 – Ірына Мясешка.

У БЕЛАРУСІ ЎПЕРШЫНЮ АСВЕЦЯЦЬ СВАТЫНЮ Ў ГОНАР БЛ. МІХАЛА САПОЦЬКІ

Яна знаходзіцца на тэрыторыі парафіі Апекі Маці Божай у Дайлідках (дэканат Астравец).

Асвятчэнне касцёла адбудзецца ў аг. Станцыя Ашмяны 28 верасня ў 12.00. Урачыстую падзею ўзначаліць біскуп Гродзенскі Аляксандр Кашкевіч.

Вернікі разам з пробашчам кс. Алегам Шпенем шчыра запрашаюць усіх дабрачынцаў і людзей добрай волі стаць сведкамі знакавай падзеі.

IV ФЕСТИВАЛЬ МАРЫЙНЫХ ПЕСЕНЬ "MATER DEI" ПРОЙДЗЕ Ў БАРАНАВІЧАХ

Да ўдзелу запрашаюцца хоры, ансамблі, салісты, дарослыя і дзеці, спяваючыя сям'ямі.

Умовы ўдзелу:

- падрыхтаваць 2 творы (у тым ліку 1 – абавязкова на беларускай мове) акапэла або ў суправаджэнні аднаго музычнага інструмента;
- развучыць творы "Serdeczna Matko" і "Ты за сабою нас вядзеш", якія будуць выконвацца ўсімі ўдзельнікамі на пачатак і заканчэнне фестывалю.

Анкету ўдзельніка неабходна даслаць да 30 верасня на адрас: г. Баранавічы, вул. Т. Шаўчэнкі, 6 або mater.dei@tlen.pl.

Конкурс адбудзецца ў санктуарыі Маці Божай Фацімскай па адрасе: г. Баранавічы, пр. Савецкі, 18. Пачатак у 11.00.

Даведкі па тэлефоне: (8 029) 227-38-84 – бр. Карнэліўш Консэк SVD.

ПІЛІГРЫМКА ЛУРД – ТУРЫН

Аўтобуснае паломніцтва працягнецца 10 дзён. Выезд запланаваны на 4 кастрычніка.

Пілігрымку арганізуе парафія ў Ваўкавыску. Яе праграма ўключае наведванне шматлікіх гарадоў Еўропы і святых, між іншым, лурдскага санктуарыя і катэдры Нотр-Дам-дэ-Пары ў Францыі, катэдры ў Італіі, дзе захоўваецца Турынская плашчаница, а таксама месцаў, звязаных з жыццём св. Бернадэты і св. Яна Марыі Віянэ.

Падрабязная інфармацыя і запіс па тэлефоне: (8 029) 313-65-64 – кс. Алег Дуль, пробашч парафіі св. Станіслава Косткі ў Ваўкавыску.

РЭКАЛЕКЦЫІ ДЛЯ СУЖЭНЦАЎ, ЯКІЯ МОЛЯЦЦА АБ ДАРЫ ПАТОМСТВА, АДБУДУЦЦА Ў РОСІ

Духоўныя практыкаванні будуць праходзіць у рэкалекцыйным доме з 11 па 13 кастрычніка.

Для ўдзелу неабходна абавязковая рэгістрацыя па тэлефоне: (8 029) 886-31-28. Па пытанні запісу просьба тэлефанаваць з панядзелка па пятніцу ў гадзінах: 11.00–12.00, 20.00–21.00.

Каляндар падзей

18 верасня

Успамін св. Станіслава Косткі, манаха.

19–21 верасня

Квартальныя дні малітвы за дзяцей, моладзь, настаўнікаў і выхавацеляў.

21 верасня

Свята св. апостала Мацвея.

23 верасня

Успамін св. айца Піо з Петрэльчыны, прэзбітэра і манаха.

27 верасня

Успамін св. Вінцэнта дэ Поля, прэзбітэра.

28 верасня

Успамін св. Вацлава, мучаніка.

Ружанцовыя інтэнцыі

Верасень

Аб развіцці апостальскіх спраў і малітоўных груп у нашай дыяцэзіі. Аб шчодрым духоўным плёне Дыяцэзіяльнага сінода.

Праграмы каталіцкай рэдакцыі

"Голас Евангелія"

Разважанні над Божым словам. Выходзіць на Першым нацыянальным канале Беларускага радыё кожную нядзелю ў 8.00 у Гродне на 96,9 FM, у Свіслачы на 100.8 FM.

Навіны з Ватыкана па-беларуску

Радыёвяшчанне з Апостальскай Сталіцы. Штодзённа ў 22.10 на 98,1 FM – у Гродне, Ваўкавыску, Шчучыне, Лідзе, Мастах і побач з гэтымі гарадамі; на 99,2 FM – у Брэсце і побач з ім. Кожную нядзелю ў 8.55 на хвалях Першага нацыянальнага канала Беларускага радыё і на Канале "Культура" Беларускага радыё.

Інтэрнэт-партал Гродзенскай дыяцэзіі grodzensis.by

Асвятленне падзей з жыцця Касцёла на Гродзеншчыне. Даступны фота- і відэаматэрыялы.

Ад шчырага сэрца

Паважанаму Ксяндзу Анатолію Захарэўскаму

з нагоды Імянін ад усяго сэрца жадаем моцнага здароўя, душэўнага супакою, сілы і стойкасці ў выкананні нялёгкай паслугі, апекі Маці Божай і святога Заступніка на кожны дзень жыцця, а таксама шчодрых Божых ласкаў.
З памяцю ў малітве члены Апостальства дапамогі чыстцовым душам з Міхалішкаў

Паважанаму Ксяндзу Віталію Внароўскаму

з нагоды Імянін жадаем моцнага здароўя, радасці, спакою, нястомнасці ў душпастырскай працы на кожны дзень. Заўсёды будзьце ахоплены прамынямі Божай міласэрнасці, Яго ласкай, апекай Найсвяцейшай Панны Марыі і святога Заступніка.
Шчасці Божа!
З памяцю ў малітве члены Апостальства дапамогі чыстцовым душам з Адэльска

Паважанаму Ксяндзу Прэлату Вінцэнту Лісоўскаму

з нагоды Імянін перасылаем букет найлепшых пажаданняў: моцнага здароўя, шчасця, поспехаў, добрабычлівых людзей побач, апекі Маці Божай. Няхай Усемагутны штодзённа дадае Вам сіл, аптызмму і надзеі на лепшае.
Шчасці Божа!
З памяцю ў малітве члены Апостальства дапамогі чыстцовым душам з Ліды

Паважанаму Ксяндзу Віктару Ханько

з нагоды Імянін перасылаем букет найлепшых пажаданняў. Няхай Ваш святарскі шлях будзе шчаслівы і бласлаўлены, а побач будуць толькі добразычлівыя людзі.
Няхай супакой і радасць паселяцца ў Вашым сэрцы, а ўсмішка ніколі не сыходзіць з твару. Жадаем шмат здароўя, сіл і стойкасці, а таксама моцнай веры, надзеі і любові.
З памяцю ў малітве члены Апостальства дапамогі чыстцовым душам з Мастоў

Паважаным Айцу Пробашчу Валерыю Шэйгерэвічу, Ксяндзу Юрыю Жэгарыну,

святарам і ўсім, хто дапамагаў у суправаджэнні фігуры св. Міхала Арханёла ў нашу святуюню, прагнем выказаць словы ўдзячнасці за арганізацыю ўрачыстасці. Дзякуем за Божае слова, скіраванае да нас, за сведчанні. З надзеяй чакаем, што гэтая сустрэча прынесе добры плён, а св. Міхал

Арханёл будзе берагчы нас і нашу краіну ад зла. Няхай Маці Божая выпрошвае для Вас патрэбныя ласкі, а Анёл-ахоўнік заўсёды будзе побач на нялёгкай дарозе святарскай паслугі.
Парафіяне з касцёла св. Францішка Асіскага ў г. Свіслач

Паважанаму Айцу Эдуарду Пяцельчыцу

з нагоды Дня нараджэння ад усяго сэрца жадаем моцнага здароўя, усіх Божых ласкаў і толькі радасных хвілін у жыцці. Дзякуем за тое, што Вы побач у кожнай патрэбе. Няхай Езус, якога штодзённа трымаеце ў сваіх далонях, бласлаўляе на святарскім шляху, а Маці Божая атуляе мацярынскай любоўю і апекай.
З удзячнасцю і малітвай парафіяне і Францыскаўскі ордэн свецкіх з парафіі Найсвяцейшага Адкупіцеля ў Гродне

Паважаным Ксяндзам Віталію Цыбульскаму, Артуру Валчкевічу і Юрыю Ёдзіку

з нагоды Дня нараджэння ад усяго сэрца жадаем моцнага здароўя, душэўнага супакою, Божага бласлаўлення і людской зычлівасці. Няхай Святы Дух дапамагае выконваць душпастырскую паслугу і адорвае сваімі дарамі, а Панна Марыя падтрымлівае заўсёды і ўсюды. Няхай кожны дзень паслугі Богу і людзям прыносіць радасць і задавальненне. У малітве просім Бога, каб блаславіў Вас у кожнай справе.
З удзячнасцю і павагай вернікі з парафіі св. Яна Паўла II у Сморгоні

Паважанаму Ксяндзу Яну Радзюку

з нагоды Дня нараджэння сардэчна жадаем шчодрых Божых ласкаў і толькі шчаслівых хвілін. Жадаем таксама несці Добрую Навіну, пашыраць радасць, надзею і любоў, быць знакам любячай прысутнасці Бога сярод Яго людю.
Шчасці Божа!
З дарам малітвы вернікі з парафіі св. Юзафа ў Гродне

Паважанага Ксяндза Пробашча Аляксандра Раманоўскага

віншuem з нагоды Дня нараджэння. Слухаючы і разважаючы кожнае Ваша слова, якое пранікае ў сэрца і душу, можам з упэўненасцю папраўнаць Вас з добрым самаранінам, што з вялікай любоўю, пашчотай і цеплынёй схіліўся над патрабуючым

чалавекам. Вы вучыце нас дзякаваць за вялікія дары веры і звычайныя, простыя рэчы, якія спатыкаем штодня. Няхай кожны Ваш дзень стане прыемнай прыгодай на дарозе да святасці, а Святы Дух, які так адчувальна дакранаецца да Вас, няхай друкую прыгожую кнігу Вашай працы на Божай ніве.
Касцёльны камітэт і вернікі з парафіі Беззаганнага Зачацця НІМ, Гродна-Паўднёвы

Паважанаму Ксяндзу Яну Сарэлу

з нагоды Дня нараджэння перасылаем сардэчныя пажадання: Божага бласлаўлення на кожны дзень жыцця і святарскай паслугі, апекі Найсвяцейшай Панны Марыі, дароў Святога Духа і шчодрата плёну на ніве Пана. Няхай здароўе, радасць і супакой ніколі Вас не пакідаюць, а побач будуць толькі добразычлівыя людзі.
Шчасці Божа!
Люцыя Лабэцкая і Станіслава Сідаровіч з Воўны

Паважанаму Ксяндзу Яцэку Маркелю

з нагоды Дня нараджэння перасылаем сардэчныя пажадання. Няхай у гэты радасны дзень Хрыстос прытуліць Вас да свайго Найсвяцейшага сэрца і адорыць бласлаўленнем, здароўем і ўсімі патрэбнымі ласкамі на доўгія гады жыцця. Заўсёды памятаем пра Вас.
Былыя парафіяне з Зэльвы – сем'і Трубей і Раманчук з Гродна

Паважанаму Ксяндзу Артуру Валчкевічу

з нагоды Дня нараджэння складаем сардэчныя пажадання: шчодрых Божых ласкаў, дароў Святога Духа, насыпнай апекі Маці Божай, а таксама моцнага здароўя, сіл, нястомнасці, зычлівых і добрых людзей на шляху служэння Богу і людзям. Мы дзякуем Вам за ахвярную працу, цяплівасць і добрае сэрца, а Вашым бацькам – за такога разумнага, культурнага, добрага сына.

Удзячныя парафіяне з капліцы МБ Вастрабрамскай у Урцішках

Паважанаму Ксяндзу Віталію Цыбульскаму

з нагоды Дня нараджэння сардэчна жадаем моцнага здароўя, непакіснай веры, сілы і цяплівасці ў душпастырскай працы. Просім Пана Езуса і Найсвяцейшую Панну Марыю, каб ва ўсім Вам дапамагалі.

Шчасці Божа!
З павагай і малітвай вернікі з касцёла св.св. апосталаў Пятра і Паўла ў Іўі

Паважанаму Ксяндзу Артуру Валчкевічу

з нагоды Дня нараджэння ад шчырага сэрца жадаем моцнага здароўя на ўсё жыццё, душэўнага супакою, сіл, нястомнасці на кожны дзень нялёгкай святарскай працы. Жадаем таксама Божага бласлаўлення і апекі Маці Божай. Няхай Святы Дух, Езус Хрыстус і ўсе святыя анёлы штодзённа абараняюць Вас. Няхай міласэрнасць, дабрыня і любоў да людзей нястомна будуць з Вамі. Сардэчна дзякуем за штодзённую працу ў нашай парафіі, а Вашым бацькам – за шчырага і добрага сына.
З малітвай і павагай вернікі з парафіі св.св. апосталаў Пятра і Паўла ў Іўі

Паважанаму Ксяндзу Прэлату Вітольду Лазавіцкаму

з нагоды Дня нараджэння перасылаем найлепшыя пажадання. Няхай у гэты радасны дзень міласэрны Езус прытуліць Вас да свайго найсвяцейшага сэрца, адорыць моцным здароўем, бласлаўленнем і ўсімі неабходнымі ласкамі на доўгія гады. Жадаем стаць апекай святога Заступніка і шчодрых дароў Святога Духа. Няхай Ваша жыццё будзе напоўнена святлом, радасцю і моцнай, непакіснай верай, а ўсе пастаўленыя мэты рэалізуюцца з Божай дапамогай.
Былыя парафіяне з в. Галавенчыцы

Паважанай Сястры Марыі Стасевіч

з нагоды Дня нараджэння складаем сардэчныя пажадання: моцнага здароўя, Божага бласлаўлення на кожны дзень, апекі Найсвяцейшай Панны Марыі, нязгаснага запалу ў працы, натхнення. Няхай радасць спадарожнічае Вам кожны дзень, а Святы Дух асвятляе дарогу жыцця і дапамагае імкнуцца за Хрыстом.
З малітвай удзячныя Аліцыя і Віталій Воранавы са Сморгоні

Паважанаму Ксяндзу Прэлату Вітольду Лазавіцкаму

з нагоды Дня нараджэння ад усяго сэрца жадаем моцнага здароўя, душэўнага супакою, здзяйснення ўсіх мар і намераў, а таксама стойкасці і зычлівых людзей побач. Няхай добры Бог Вас бласлаўляе, Святы Дух адорвае духоўным багаццем, а кожны

дзень паслугі будзе напоўнены радасцю і спакоем. Шчасці Божа!
Ружанцовыя колы, члены Апостальства дапамогі чыстцовым душам і верныя парафіяне з Радуні

Паважанаму Ксяндзу Пробашчу Станіславу Пацыну

з нагоды Імянін перасылаем мноства сардэчных пажаданняў: штодзённай апекі Найсвяцейшай Панны Марыі і святога Заступніка, шчодрых Божых ласкаў і дароў Святога Духа. Няхай Ваш святарскі шлях будзе шчаслівы і бласлаўлены, а сэрца заўсёды цешыцца з плёну працы. Будзьце святаром на ўзор Езуса Хрыста і праз прыклад сваёй веры надалей асвятляйце людзей і давайце сведчанне сапраўднага хрысціянства. Шчасці Божа!
Ружанцовыя колы, члены Апостальства дапамогі чыстцовым душам і верныя парафіяне з Радуні

Паважанаму Ксяндзу Юрыю Канапельку

з нагоды 16-ай гадавіны святарскіх пасвячэнняў жадаем моцнага здароўя, радасці і поспехаў у душпастырскай паслуге. Няхай Езус Хрыстус ва ўсім Вам дапамагае, Маці Божая ахінае любоўю і апекай, а Святы Дух спасылае свае дары.
Удзячныя парафіяне з Поразава

Паважанаму Ксяндзу Алегу Жураўскаму

з нагоды Імянін складаем сардэчныя пажадання. Няхай Езус Хрыстус, наш Збаўца, напоўніць Вашу сэрца спакоем, радасцю і надзеяй, дапаможа пераадолець цяжкасці і стане крыніцай святасці ў сённяшнім свеце. Жадаем моцнага здароўя, спакойных дзён і добрых людзей на святарскім шляху. Няхай Маці Божая ахінае Вас сваёй апекай, а святы Заступнік дапамагае ў кожную хвіліну жыцця.
З памяцю ў малітве члены Апостальства дапамогі чыстцовым душам са Сморгоні

Паважанаму Ксяндзу Яцэку Маркелю

з нагоды Імянін перасылаем мноства сардэчных пажаданняў: здароўя, душэўнага супакою, цяплівасці, моцнай веры, надзеі, зычлівасці і пашаны ад людзей. Няхай Бог, які ўказаў Вам шлях да святарства, дапамагае ў рэалізацыі паклікання, абвясчэнні Божага слова і пашырэнні Яго Валадарства на зямлі.
З памяцю ў малітве члены Апостальства дапамогі чыстцовым душам з Зэльвы

Паважанаму Ксяндзу Уладзіміру Аксенцьеву

з нагоды Дня нараджэння складаем сардэчныя пажадання: моцнага здароўя, радасці, доўгіх гадоў жыцця і апекі Найсвяцейшай Панны Марыі. Няхай прамыні Божай міласэрнасці асвятляюць святарскі шлях, Святы Дух спасылае шчодрыя дары, Бог Айцец нястомна бласлаўляе, а Анёл-ахоўнік мае ў сваёй апецы заўсёды і ўсюды.
Парафія Лядск, вёскі Булашы, Доўгая, Багданы

Паважаным Ксяндзам Артуру Валчкевічу і Віталію Цыбульскаму

з нагоды Дня нараджэння жадаем патрэбных ласкаў ад Усемагутнага, апекі Маці Божай і святых Заступнікаў, дароў Святога Духа, мудрасці, спагадлівасці і натхнення на кожны дзень жыцця. Няхай дарога, якую Вы выбралі, будзе шчаслівай і добрай, а святарская паслуга прыносіць шчодрый плён. Шчасці Божа!
Лежён Марыя, апостальства "Маргарытка" з парафіі св.св. апосталаў Пятра і Паўла ў Іўі

Паважанаму Ксяндзу Пробашчу Міхалу Стэцкевічу

з нагоды Імянін перасылаем самыя сардэчныя пажадання: моцнага здароўя, мудрасці і цяплівасці. Няхай добры Бог адорвае бласлаўленнем, а Міхал Арханёл возьме пад сваю асаблівую апеку. Дзякуем за Вашу шчырасць, добразычлівасць і ахвярную святарскую працу. Заўсёды памятаем пра Вас у малітвах.
Вернікі з парафіі св. Казіміра, Пешамайск-Нецеч

Сардэчна дзякуем усім, хто прымаў на начлег, частаваў пасілкамі, з вялікай зычлівасцю сустракаў удзельнікаў сёлетняй пешай пілігрымкі з Гродна ў санктуарый Пана Езуса Журботнага ў Росі. Асаблівым чынам дзякуем жыхарам вёсак Станевічы і Бурнева, а таксама навакольных вёсак за вялікую гасцінасць і чужоўны клімат. Выразам нашай удзячнасці з'яўляецца малітоўная памяць. Узгадваем пра Вас перад Богам і молімся, каб Усемагутны адорваў Вас патрэбнымі ласкамі.

З удзячнасцю і выразамі павагі ўдзельнікі XVIII Пешай пілігрымкі Гродна – Рось

Рэдакцыя пакідае за сабой права скарачаць і аб'ядноўваць пажадання.